ابیاتِ باھُوؒ

تحقیق و ترتیب

سلطان العاشقین، خادم سلطان الفقر
حضرت سخی سلطان محمد نجیب الرحمٰن
مدظلہ الاقدس

© All Copy Rights reserved with
SULTAN-UL-FAQR PUBLICATIONS (Regd.)
Lahore-Pakistan

نام کتاب

ابیاتِ باھُوؒ

تحقیق و ترتیب

سلطان العاشقین، خادم سلطان الفقر

حضرت سخی سلطان محمد نجیب الرحمٰن مدظلہ الاقدس

ناشر

سُلطانُ الفقر پبلیکیشنز (رجسٹرڈ) لاہور

بارِ اوّل

اکتوبر 2016ء

تعداد

500

ISBN: 978-969-9795-49-7

سُلطانُ الفقر ہاؤس

4-5/A۔ ایکسٹینشن ایجوکیشن ٹاؤن وحدت روڈ ڈاکخانہ منصورہ لاہور۔ پوسٹل کوڈ 54790

Ph: 042-35436600, 0322-4722766

www.sultan-bahoo.com

www.sultan-ul-arifeen.com

www.sultan-ul-faqr-publications.com

E-mail: sultanulfaqr@tehreekdawatefaqr.com

.....عرضِ ناشر.....

سلطان العارفین حضرت سخی سلطان باھُو رحمۃ اللہ علیہ نے ایک سو چالیس کتب تصنیف فرمائیں جن میں سے اب تک بتیس کے قریب دستیاب ہوئی ہیں۔ اِن میں اکتیس فارسی زبان میں ہیں جن میں تیس نثر میں اور ایک فارسی غزلیات پر مشتمل دیوانِ باھُوؒ ہے۔ پنجابی شاعری میں آپ رحمۃ اللہ علیہ کا ایک سی حرفی دیوان ملتا ہے جو ''ابیاتِ باھُوؒ'' کے نام سے مشہور اور معروف ہے۔ یہ کہنا بے جا نہ ہوگا کہ آپ رحمۃ اللہ علیہ نے فارسی کتب میں بیان کردہ تمام تعلیمات کو ابیات میں سمو دیا ہے اور ''ابیاتِ باھُوؒ'' پنجابی سرائیکی زبان میں آپ رحمۃ اللہ علیہ کی تمام تعلیمات کا لبِ لباب ہیں۔

برِصغیر سے فارسی زبان کے متروک ہو جانے کے بعد ابیاتِ باھُوؒ ہی برصغیر میں خصوصاً اور بین الاقوامی طور پر عموماً آپ رحمۃ اللہ علیہ کی آفاقی شہرت کا باعث ہیں۔ ابیاتِ باھُوؒ کی خاصیت اور کمال یہ ہے کہ یہ تمام سلاسل کی خانقاہوں، مزارات، محفلوں، مسجدوں اور درسگاہوں میں پڑھے اور سنے جاتے ہیں اور پاکستان کے تمام صوبوں کے دیہاتوں اور شہروں کے عوام وخواص میں یکساں مقبول ہیں۔

ابیاتِ باھُوؒ کے اصل متن، لغت اور شرح پر کامل ومکمل تحقیق کا شرف حضرت سلطان باھُو رحمتہ اللہ علیہ کے سلسلہ سروری قادری کے اکتیسویں شیخِ کامل سلطان العاشقین خادم سلطان الفقر حضرت سخی سلطان محمد نجیب الرحمٰن مدظلہ الاقدس کو حاصل ہے۔ اس کتاب میں شامل ابیاتِ باھُوؒ آپ مدظلہ الاقدس کی کتاب ''ابیاتِ باھُوؒ کامل'' سے ادارہ سلطان الفقر پبلیکیشنز (رجسٹرڈ) شکریہ کے ساتھ شائع کر رہا ہے تا کہ ایک مختصر کتاب کی صورت میں اس عارفانہ کلام سے عوام الناس مستفید ہو سکیں۔

سلطان الفقر پبلیکیشنز (رجسٹرڈ) لاہور

اکتوبر 2016

1

الف اَللہ چنبے دی بوٹی، میرے من وِچ مُرشد لائی ھُو
نفی اَثبات دا پانی مِلیس، ہر رَگے ہر جائی ھُو
اندر بوٹی مُشک مچایا، جاں پھلّاں تے آئی ھُو
جیوے مُرشد کامل باھُوؒ، جیں ایہہ بوٹی لائی ھُو

2

الف اَللہ پڑھیوں پڑھ حافظ ہویوں، ناں گیا حجابوں پَردا ھُو
پڑھ پڑھ عالم فاضل ہویوں، پر طالب ہویوں زَر دا ھُو
سے ہزار کتاباں پڑھیاں، پر ظالم نفس نہ مَردا ھُو
باجھ فقیراں کسے نہ ماریا باھُوؒ، ایہہ ظالم چور اندر دا ھُو

3

الف اَحد جد دِتّی وِکھالی، از خود ہویا فانی ھُو
قرب وِصال مقام نہ منزل، ناں اوتھے جسم نہ جانی ھُو
نہ اوتھے عشق محبت کائی، نہ اوتھے کون مکانی ھُو
عینوں عین تھیوسے باھُوؒ، سِرّ وحدت سبحانی ھُو

4

الف اَللہ صحی کیتوسے جداں، چمکیا عشق اگوہاں ھُو
رات دیہاں دیوے تاہ تکھیرے، نِت کرے اگوہاں سُوہاں ھُو
اندر بھائیں اندر بالن، اندر دے وِچ دُھوہاں ھُو
باھُوؒ شوہ تداں لدھیوسے، جداں عشق کیتوسے سُوہاں ھُو

www.sultanul-faqr-publications.com

5

الف ایہہ دُنیا زَن حیض پلیتی، کتنی مَل مَل دھووَن ھُو
دُنیا کارن عالم فاضل، گوشے بہہ بہہ رووَن ھُو
جیندے گھر وِچ بُوہتی دنیا، اَوکھے گھُوکر سووَن ھُو
جنہاں ترک دنیا تھیں کیتی باھُوؒ، واہندی نکل کھلووَن ھُو

6

الف اَلَسْتُ بِرَبِّکُمْ سنیا دِل میرے، جند قَالُوا بَلٰی کوکیندی ھُو
حُبّ وطن دِی غالب ہوئی، ہک پل سون نہ دیندی ھُو
قہر پوے تینوں رہزن دُنیا، تو تاں حق دا راہ مریندی ھُو
عاشقاں مول قبول نہ کیتی باھُوؒ، توڑے کر کر زاریاں روندی ھُو

7

الف ایہو نفس اساڈا بیلی، جو نال اساڈے سِدّھا ھُو
زاہد عالم آن نوائے، جتھے ٹکڑا ویکھے تِھدّا ھُو
جو کوئی اِس دی کرے سواری، اُس نام اللہ دا لِدّھا ھُو
راہ فقر دا مشکل باھُوؒ، گھر ما نہ سیرا رِدّھا ھُو

8

الف ازل ابد نوں صحی کیتوسے، ویکھ تماشے گزرے ھُو
چوداں طبق دِلے دے اندر، آتش لائے حجرے ھُو
جنہاں حق نہ حاصل کیتا، اوہ دوہیں جہانیں اُجڑے ھُو
عاشق غرق ہوئے وِچ وحدت باھُوؒ، ویکھ تنہاندے مجرے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

9

الف اندر ھُو تے باہر ھُو، ایہ دَم ھُو دے نال جِلیندا ھُو
ھُو دا داغ محبت والا، ہر دَم پیا سِڑیندا ھُو
جِتھے ھُو کرے رُشنائی، اُوتھوں چھوڑ اندھیرا وِیندا ھُو
میں قُربان تنہاں توں باھُوؒ، جیہڑا ھُو نوں صحی کریندا ھُو

10

الف ادھی لعنت دُنیا تائیں، تے ساری دنیاداراں ھُو
جیں راہ صاحب دے خرچ نہ کیتی، لین غضب دیاں ماراں ھُو
پیواں کولوں پتر کوہاوے، بھٹھ دُنیا مکاراں ھُو
جنہاں ترک دُنیا کیتی باھُوؒ، لیسن باغ بہاراں ھُو

11

الف اِیہہ دنیا زَن حیض پلیتی، ہرگز پاک نہ تھیوے ھُو
جیں فقر گھر دُنیا ہووے، لعنت اُس دے جیوے ھُو
حُبّ دُنیا دی ربّ تھیں موڑے، ویلے فکر کچیوے ھُو
سہ طلاق دُنیا نوں دیئے باھُوؒ، جیکر سچ پچھیوے ھُو

12

الف ایمان سلامت ہر کوئی منگے، عِشق سلامت کوئی ھُو
منگن اِیمان شرماون عشقوں، دِل نوں غیرت ہوئی ھُو
جس منزل نوں عشق پچاوے، اِیمان نوں خبر نہ کوئی ھُو
میرا عشق سلامت رکھیں باھُوؒ، اِیمانوں دیاں دھروئی ھُو

www.Sultan-ul-faqr-publications.com

13

الف ایہہ تن میرا چشماں ہووے، تے میں مُرشد ویکھ نہ رَجّاں ھُو
لُوں لُوں دے مُڈ لکھ لکھ چشماں، ہِک کھولاں تے ہِک گَجّاں ھُو
اِتنا ڈِٹھیاں صبر ناں آوے، میں ہور کِتے وَل بھجّاں ھُو
مُرشد دا دیدار ہے باھُوؒ، مینوں لکھ کروڑاں حجّاں ھُو

14

الف اندر وِچ نماز اساڈی، ہکسے جا نیتوے ھُو
نال قیام رکوع سجودے، کر تکرار پڑھیوے ھُو
ایہہ دل ہجر فراقوں سڑیا، ایہہ دَم مرے نہ جیوے ھُو
سچا راہ محمدؐ والا باھُوؒ، جیں وِچ ربّ لبھیوے ھُو

15

الف اَکھیں سرخ موہیں تے زردی، ہر وَلوں دِل آہیں ھُو
مہا مہاڑ خوشبوئی والا، پہونتا وَنج کداہیں ھُو
عشق مُشک نہ چُھپے رَہندے، ظاہر تھین اُتھاہیں ھُو
نام فقیر تنہاندا باھُوؒ، جنہاں لامکانی جائیں ھُو

16

الف اندر کلمہ کِل کِل کردا، عشق سکھایا کلماں ھُو
چوداں طبق کلمے دے اندر، قرآن کتاباں علماں ھُو
کانے گَپ کے قلم بناوَن، لِکھ نہ سَکن قلماں ھُو
باھُوؒ ایہہ کلمہ مینوں پیر پڑھایا، ذرا نہ رَہیاں اَلماں ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

17

الف ایہہ تن رَب سچے دا حجرا، وِچ پا فقیرا جھاتی ھُو
ناں کر مِنت خواج خضر دی، تیرے اندر آب حیاتی ھُو
شوق دا دِیوا بال ہَنیرے، مَتاں لبھی وَست کھڑاتی ھُو
مرن تھیں اَگے مر رہے باھُوؒ، جنہاں حق دی رمز پچھاتی ھُو

18

الف ایہہ تن رَب سچے دا حجرا، دِل کھڑیا باغ بہاراں ھُو
وِچے کُوزے وِچے مُصلّے، وِچ سجدے دِیاں تھاراں ھُو
وِچے کعبہ وِچے قبلہ، وِچے اِلّا اللہ پکاراں ھُو
کامل مرشد ملیا باھُوؒ، اُوہ آپے لیسی ساراں ھُو

19

الف اَوجھڑ جھل تے مارُو بیلا، جتھے جالن اساڈی آئی ھُو
جس کدھی نوں ڈھاہ ہمیشاں، اوہ اَج ڈھٹھی کَل ڈھائی ھُو
نئیں جنہاں دے وہے سراندی، اوہ سُکھ نہ سوندے راہی ھُو
ریت تے پانی جتھے ہون اکٹھے باھُوؒ، اُتھے بنی نہ بَجھدی کائی ھُو

20

الف آپ نہ طالب ہین کہیں دے، لوکاں نُوں طالب کر دے ھُو
چانون کھیپاں کر دے سیپاں، قہر اَللہ توں نا ہیں ڈر دے ھُو
عشق مجازی تلکن بازی، پیر اَوَلّے دَھر دے ھُو
اوہ شرمندے ہوسن باھُوؒ، اندر روز حشر دے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

21

الف اندر وی ھُو تے باہر وی ھُو، باھُوؒ کِتھاں لبھیوے ھُو
سے ریاضتاں کراہاں توڑے، خون جِگر دا پیوے ھُو
لکھ ہزار کتاباں پڑھ کے، دانشمند سدیوے ھُو
نام فقیر تنہاندا باھُوؒ، قبر جنہاں دی جیوے ھُو

22

الف اَللّٰہُ چنبے دی بوٹی، میرے مَن وِچ مُرشد لاندا ھُو
جس گت اُتے سوہنا راضی ہوندا، اوہو گت سکھاندا ھُو
ہر دم یاد رکھے ہر ویلے، آپ اُٹھاندا بہاندا ھُو
آپ سمجھ سمجھیندا باھُوؒ، آپے آپ بَن جاندا ھُو

23

ب باھُو باغ بہاراں کھڑیاں، نرگس ناز شرم دا ھُو
دل وِچ کعبہ صحی کیتوسے، پاکوں پاک پرم دا ھُو
طالب طلب طواف تمامی، حُبّ حضور حرم دا ھُو
گیا حجاب تھیوسے حاجی باھُوؒ، جداں بخشیوس راہ کرم دا ھُو

24

ب بغداد شہر دی کیا نشانی، اُچیاں لمیاں چیراں ھُو
تن من میرا پرزے پرزے، جیوں درزی دِیاں لیراں ھُو
اِینہاں لیراں دِی گل کفنی پا کے، رَلساں سنگ فقیراں ھُو
بغداد شہر دے ٹکڑے منگساں باھُوؒ، تے کرساں میرانؒ میرانؒ ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

25

ب بغداد شریف وَنج کراہاں، سَودا نے کِتوسے ھُو
رتی عقل دی دے کراہاں، بھار غماندا گھدوسے ھُو
بھار بھریرا منزل چوکھیری، اوڑک وَنج پہتیوسے ھُو
ذات صفات صحی کتوسے باھُوؒ، تاں جمال لدھوسے ھُو

26

ب باجھ حضوری نہیں منظوری، توڑے پڑھن بانگ صلاتاں ھُو
روزے نفل نماز گزارن، توڑے جاگن ساریاں راتاں ھُو
باجھوں قلب حضور نہ ہووے، توڑے کڈھن سے زکاتاں ھُو
باجھ فنا ربّ حاصل ناہیں باھُوؒ، ناں تاثیر جماعتاں ھُو

27

ب بے ادباں ناں سار ادب دی، گئے ادباں توں وانجے ھُو
جیہڑے ہون مٹی دے بھانڈے، کدی نہ ہوندے کانجے ھُو
جیہڑے مڈھ قدیم دے کھیڑے، کدی نہ ہوندے رانجھے ھُو
جیں دِل حضور نہ منگیا باھُوؒ، گئے دوہیں جہانیں وانجے ھُو

28

ب بزرگی نوں گھت وہن لوڑھایئے، کریئے رج مُکالا ھُو
لَا اِلٰـــہَ گل گہناں مڑھیا، مذہب کی لگدا سالا ھُو
اِلَّا اللہ گھر میرے آیا، جیں آن اٹھایا پالا ھُو
اساں بھر پیالا خضروں پیتا باھُوؒ، آب حیاتی والا ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

29

ب بِسْمِ اللہ اِسم اَللہ دا ، ایہہ وِی گہناں بھارا ھُو
نال شفاعت سرورِ عالمؐ، چھُٹسی عالم سارا ھُو
حدوں بے حد درود نبیؐ نوں، جیندا ایڈ پسارا ھُو
میں قربان تنہاں توں باھُوؒ، جنہاں ملیا نبیؐ سوہارا ھُو

30

ب بنھ چلایا طرف زمین دے، عرشوں فرش ٹکایا ھُو
گھر تھیں مِلیا دیس نکالا، اساں لکھیا جھولی پایا ھُو
رہ نی دنیاں نہ کر جھیڑا، ساڈا اَگّے دل گھبرایا ھُو
اسیں پردیسی ساڈا وطن دوراڈھا، باھُوؒ دَم دَم غم سوایا ھُو

31

ب ب ت پڑھ کے فاضل ہوئے، ہک حرف نہ پڑھیا کسّے ھُو
جیں پڑھیا تیں شوہ نہ لدّھا، جاں پڑھیا کُجھ تِسّے ھُو
چوداں طبق گرن رُشنائی، انّھیاں کُجھ نہ دِسّے ھُو
باجھ وصال اللہ دے باھُوؒ، سبھ کہانیاں قِصّے ھُو

32

ب بوہتی میں اوگن ہاری، لاج پئی گل اس دے ھُو
پڑھ پڑھ علم گرن تکبر، شیطان جیہے اوتھے مسدے ھُو
لکھاں نوں ہے بھو دوزخ دا، ہِک نِت بہشتوں رُسدے ھُو
عاشقاں دے گل چھُری ہمیشاں باھُوؒ، اگے محبوب دے کُسدے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

33

پ پڑھ پڑھ علم ملوک رجھاون، کیا ہویا اِس پڑھیاں ھُو
ہرگز مکھن مول نہ آوے، پھٹے ددّھ دے کڑھیاں ھُو
آکھ چنڈورا ہتھ کے آئیو اِی، اس انگوری چنیاں ھُو
ہک دل خستہ رکھیں راضی باھُوؒ، لئیں عبادت وَرہیاں ھُو

34

پ پڑھ پڑھ عالِم گرن تکبر، حافظ گرن وڈیائی ھُو
گلیاں دے وِچ پھرن نمانے، وَتن کتاباں چائی ھُو
جتھے ویکھن چنگا چوکھا، اُوتھے پڑھن کلام سوائی ھُو
دوہیں جہانیں سوئی مُٹھے باھُوؒ، جنہاں کھادھی وِچ کمائی ھُو

35

پ پڑھ پڑھ عِلم مشائخ سداون، کرن عبادت دوہری ھُو
اندر جھگی پئی لٹیوے، تن من خبر ناں موری ھُو
مولا والی سدا سکھالی، دل توں لاہ تکوری ھُو
باھُو ربّ تنہاں نوں حاصل، جنہاں جگ نہ کیتی چوری ھُو

36

پ پڑھ پڑھ عِلم ہزار کتاباں، عالم ہوئے بھارے ھُو
اِک حرف عشق دا پڑھن نہ جانن، بھلے پھرن بچارے ھُو
لکھ نگاہ جے عالم ویکھے، کِسے نہ کدھی چاہڑے ھُو
اِک نگاہ جے عاشق ویکھے، لکھاں کروڑاں تارے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

عشق عقل وِچ منزل بھاری، سے کوہاں دے پاڑے ھُو
جنہاں عشق خرید نہ کیتا باھُوؒ، اوہ دوہیں جہانیں مارے ھُو

37

پ پڑھیا علم تے وَدّھی مغروری، عقل بھی گیا تلوہاں ھُو
بُھلا راہ ہدایت والا، نفع نہ کیتا دُوہاں ھُو
سر دِتّیاں جے سِرّ ہتھ آوے، سودا ہار نہ توہاں ھُو
وڑیں بازار محبت والے باھُوؒ، کوئی راہبر لے کے سُوہاں ھُو

38

پ پاک پلیت نہ ہوندے ہرگز، توڑے رہندے وِچ پلیتی ھُو
وحدت دے دریا اُچھلے، ہک دِل صحی نہ کیتی ھُو
ہک بت خانیں واصل ہوئے، ہک پڑھ پڑھ رہن مسیتی ھُو
فاضل سُٹ فضیلت بیٹھے باھُوؒ، عشق نماز جاں نیتی ھُو

39

پ پیر ملیاں جے پیڑ ناں جاوے، اُس نُوں پیر کی دَھرناں ھُو
مُرشد مِلیاں اِرشاد نہ مَن نُوں، اوہ مرشد کی کرناں ھُو
جس ہادی کولوں ہدایت ناہیں، اوہ ہادی کی پھڑناں ھُو
جے سر دِتیاں حق حاصل ہووے باھُوؒ، اُس موتوں کی ڈَرناں ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

40

پ پاٹا دامن ہویا پرانا، کچرک سیوے درزی ھُو
دِل دا محرم کوئی نہ مِلیا، جو مِلیا سو غرضی ھُو
باجھ مُربّی کِسے نہ لدّھی، گجھی رمز اندر دِی ھُو
اوسے راہ وَل جایئے باھُوؒ، جس تھیں خلقت ڈردی ھُو

41

پ پنجے محل پنجاں وِچ چانن، ڈیوا کِت وَل دھریئے ھُو
پنجے مہر پنجے پٹواری، حاصل کِت وَل بھریئے ھُو
پنجے امام تے پنجے قبلے، سجدہ کِت وَل کریئے ھُو
باھُوؒ جے صاحب سر منگے، ہرگز ڈِھل نہ کریئے ھُو

42

ت تارکِ دُنیا تد تھیوسے، جداں فقر ملیوسے خاصا ھُو
راہ فقر دا تد لدھیوسے، جداں ہتھ پکڑیوسے کاسا ھُو
دریا وحدت دا نوش کیتوسے، اجاں وی جی پیاسا ھُو
راہ فقر رَت ہنجوں رووَن باھُوؒ، لوکاں بھانے ہاسا ھُو

43

ت تُلّہ بنھ توکّل والا، ہو مردانہ تریئے ھُو
جس دُکھ تھیں سُکھ حاصل ہووے، اُس دُکھ تھیں نہ ڈریئے ھُو
اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ یُسْرًا آیا، چِت اُسے وَل دھریئے ھُو
اوہ بے پرواہ درگاہ ہے باھُوؒ، اُوتھے رو رو حاصل بھریئے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

44

ت تن مَن یار میں شہر بنایا، دِل وِچ خاص محلّہ ھُو
آن الف دِل وَسوں کیتی، میری ہوئی خوب تسلّہ ھُو
سب کچھ مینوں پیا سنیوے، جو بولے ماسویٰ اللہ ھُو
درد منداں ایہہ رمز پچھاتی باھُوؒ، بے درداں سر گھلّہ ھُو

45

ت توڑے تنگ پُرانے ہووَن، گُجھے نہ رہندے تازی ھُو
مار نقارہ دَل وچ وڑیا، کھیڈ گیا اِک بازی ھُو
مار دلاں نوں جول دتونیں، جدوں تکے نین نیازی ھُو
اُنہاں نال کیہہ ہویا باھُوؒ، جنہاں یار نہ رکھیا راضی ھُو

46

ت تسبی دا تو کسبی ہویوں، ماریں دَم وَلیاں ھُو
من دا منکا اک نہ پھیریں، گَل پائیں پنج وِیہاں ھُو
دَین لگیاں گل گھوٹو آوِے، لین لگیاں جھٹ شِیہاں ھُو
پتھر چِت جنہاندے باھُوؒ، اُوتھے زایا وَسنا مینہاں ھُو

47

ت تدوں فقیر شتابی بندا، جد جان عشق وِچ ہارے ھُو
عاشق شیشہ تے نفس مربّی، جان جاناں توں وارے ھُو
خود نفسی چھڈ ہستی جھیڑے، لاہ سِروں سب بھارے ھُو
باھُوؒ باجھ مویاں نہیں حاصل تھیندا، توڑے سَے سَے سانگ اُتارے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

48

ت تو تاں جاگ نہ جاگ فقیرا، اَنت نوں لوڑ جگایا ھُو
اکھیں میٹیاں نہ دِل جاگے، جاگے جاں مطلب نوں پایا ھُو
ایہہ نکتہ جداں کیتا پُختہ، تاں ظاہر آکھ سنایا ھُو
میں تاں بُھلی ویندی ساں باھُوؒ، مینوں مُرشد راہ وکھایا ھُو

49

ت تسبی پھری تے دِل نہیں پھریا، کی لیناں تسبی پھڑ کے ھُو
عِلم پڑھیا تے ادب نہ سِکھیا، کی لیناں عِلم نوں پڑھ کے ھُو
چلّے کٹّے تے کُجھ نہ کھٹیا، کی لیناں چِلیاں وڑ کے ھُو
جاگ بناں ددھ جمدے ناہیں باھُوؒ، بھانویں لال ہوون کڑھ کڑھ کے ھُو

50

ث ثابت صِدق تے قدم اگیرے، تائیں ربّ لبھیوے ھُو
لُوں لُوں دے وِچ ذکر اللہ دا، ہر دم پیا پڑھیوے ھُو
ظاہر باطن عین عیانی، ھُو ھُو پیا سنیوے ھُو
نام فقیر تنہاں دا باھُوؒ، قبر جنہاندی جیوے ھُو

51

ث ثابت عشق تنہاں نوں لدّھا، جِنہاں تَرَٹی چَوڑ چا کیتی ھُو
نہ اوہ صوفی نہ اوہ صافی، نہ سجدہ کرن مسیتی ھُو
خالص نِیل پرانے اُتے، نہیں چڑھدا رنگ مجیٹھی ھُو
قاضی آن شرع وَل باھُوؒ، کدیں عشق نماز نہ نیتی ھُو

www.Sultan-ul-faqr-publications.com

52

ج جو دِل منگے ہووے ناہیں، ہووَن ریہا پریرے ھُو
دوست نہ دیوے دِل دا دارُو، عشق نہ واگاں پھیرے ھُو
اِس میدان محبت دے وِچ، مِلدے تا تکھیرے ھُو
میں قربان تنہاں توں باھُوؒ، جنہاں رکھیا قدم اگیرے ھُو

53

ج جے توں چاہیں وحدت ربّ دِی، مَل مُرشد دِیاں تَلیاں ھُو
مُرشد لطفوں کرے نظارہ، گُل تھیون سبھ کلیاں ھُو
اِنہاں گُلاں وِچوں ہِک لالہ ہوسی، گُل نازک گُل پھلیاں ھُو
دوہیں جہانیں مُٹھے باھُوؒ، جِنہاں سنگ کیتا دو ڈلیاں ھُو

54

ج جس الف مطالیہ کیتا، ب دا باب نہ پڑھدا ھُو
چھوڑ صفاتی لدھیوس ذاتی، اوہ عامی دُور چا کردا ھُو
نفس امارہ کُتڑا جانے، ناز نیاز نہ دَھردا ھُو
کیا پرواہ تنہاں نوں باھُوؒ، جِنہاں گھاڑُو لدّھا گھر دا ھُو

55

ج جَیں دل عشق خرید نہ کیتا، سو دِل بخت نہ بختی ھُو
اُستاد ازل دے سبق پڑھایا، ہَتھ دِتیوس دِل تختی ھُو
بَر سَر آیاں دَم نہ مارِیں، جاں سَر آوے سختی ھُو
پڑھ توحید تے تھیویں واصل، باھُوؒ سبق پڑھیوے وقتی ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

56

ج جَیں دِل عشق خرید نہ کیتا، سو دِل درد نہ پھٹّی ھُو
اُس دِل تھیں سنگ پتھر چنگیرے، جو دِل غفلت اَٹّی ھُو
جَیں دِل عشق حضور نہ منگیا، سو درگاہوں سٹّی ھُو
مِلیا دوست نہ اُنہاں باھُوؒ، جنہاں چوڑ نہ کیتی تَرِٹّی ھُو

57

ج جَیں دِل عشق خرید نہ کیتا، اوہ خُسرے مرد زنانے ھُو
خنسے خُسرے ہر کوئی آکھے، کون آکھے مردانے ھُو
گلیاں دے وِچ پھرن اَربیلے، جیوں جنگل ڈھور دیوانے ھُو
مرداں تے نمرداں دِی کَل تداں پوسی باھُوؒ، جداں عاشق بنھسن گانے ھُو

58

ج جس دِینہہ دا میں دَر تینڈے تے، سجدہ صحی وَنج کیتا ھُو
اُس دِینہہ دا سر فِدا اُتھائیں، میں بِیا دربار نہ لیتا ھُو
سر دیون سِرّ کھولن ناہیں، ایسا شوق پیالا پیتا ھُو
میں قربان تنہاں توں باھُوؒ، جنہاں عشق سلامت کیتا ھُو

59

ج جو پاکی بن پاک ماہی دے، سو پاکی جان پَلیتی ھُو
ہک بت خانے جا واصل ہوئے، ہک خالی رہے مَسیتی ھُو
عشق دِی بازی لئی اُنہاں، جنہاں سر دیندیاں ڈِھل نہ کیتی ھُو
ہرگز دوست نہ مِلدا باھُوؒ، جنہاں تَرِٹّی چَوڑ نہ کیتی ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

60

ج جو دَم غافل سو دَم کافر، سانوں مُرشد ایہہ پڑھایا ھُو
سُنیا سُخن گیاں کُھل اَکھیں، اساں چِت مولا وَل لایا ھُو
کیتی جان حوالے ربّ دے، اساں ایسا عشق کمایا ھُو
مرن توں اَگے مر گئے باھُوؒ، تاں مطلب نوں پایا ھُو

61

ج جتھے رَتی عشق وکاوے، اُوتھے مَناں اِیمان دویوے ھُو
کُتب کِتاباں وِرد وظیفے، اُوتر چا کچیوے ھُو
باجھوں مُرشد کُجھ نہ حاصل، توڑے راتیں جاگ پڑھیوے ھُو
مَریئے مَرن تِھیں اگّے باھُوؒ، تاں ربّ حاصل تھیوے ھُو

62

ج جنگل دے وِچ شیر مریلا، باز پوے وِچ گھر دے ھُو
عشق جیہا صراف نہ کوئی، کُجھ ناں چھوڑے وِچ زر دے ھُو
عاشقاں نیندر بُھکھ ناں کائی، عاشق مُول نہ مَردے ھُو
عاشق جِیندے تداں ڈِٹھوسے باھُوؒ، جداں صاحب اَگے سِر دَھردے ھُو

63

ج جنہاں عشق حقیقی پایا، مونہوں نہ کُجھ اَلاوَن ھُو
ذِکر فکر وِچ رہن ہمیشاں، دَم نوں قید لگاون ھُو
نفسی، قلبی، روحی، سِری، خفی، اخفیٰ ذِکر کماون ھُو
میں قربان تنہاں توں باھُوؒ، جیہڑے اِکس نگاہ جواوَن ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

64

ج جیوندے کی جانن سار مویاں دِی، سو جانے جو مَردا ھُو
قبراں دے وِچ اَن نہ پانی، اُوتھے خرچ لوڑِیندا گھر دا ھُو
اِک وچھوڑا ما پیو بھائیاں، دُوجا عذاب قبر دا ھُو
واہ نصیب انہاندا باھُوؒ، جیہڑا وِچ حیاتی مَردا ھُو

65

ج جیوندیاں مر رہناں ہووے، تاں ویس فقیراں بَہیے ھُو
جے کوئی سٹے گُودڑ کُوڑا، وانگ اَرُوڑی سہیئے ھُو
جے کوئی کڈھے گاہلاں مہنے، اُس نوں جی جی کہیئے ھُو
گِلا اُلاہماں بھنڈی خواری، یار دے پارُوں سہیئے ھُو
قادر دے ہتھ ڈور اساڈی باھُوؒ، جیوں رَکھے تیوں رَہیئے ھُو

66

ج جے ربّ ناتیاں دھوتیاں مِلدا ، تاں مِلدا ڈڈواں مچھیاں ھُو
جے ربّ لمیاں والاں مِلدا، تاں مِلدا بھیڈاں سَسیاں ھُو
جے ربّ راتیں جاگیاں مِلدا، تاں مِلدا کال کڑچھیاں ھُو
جے ربّ جتیاں ستیاں مِلدا، تاں مِلدا داناں خصیاں ھُو
اِنہاں گلّاں ربّ حاصل ناہیں باھُوؒ، ربّ مِلدا دِلاں ہچھیاں ھُو

67

ج جِنہاں شَوہ الف تِھیں پایا، پھَول قرآن نہ پڑھدے ھُو
اوہ مارَن دَم محبت والا، دُور ہویونے پَردے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

ج دوزخ بہشت غلام تنہاندے، چا کیتونے بَردے ھُو
میں قربان تنہاں توں باھُوؒ، جیہڑے وحدت دے وِچ وَڑدے ھُو

68

ج جے کر دِین علم وِچ ہوندا، تاں سر نیزے کیوں چڑھدے ھُو
اٹھارہ ہزار جو عالم آہا، اگے حسینؑ دے مَردے ھُو
جے کُجھ ملاحظہ سرورؐ دا کر دے، تاں تمبو خیمے کیوں سڑدے ھُو
جے کر مندے بیعت رسولیؐ، پانی کیوں بند کردے ھُو
پر صادق دین تنہاں دا باھُوؒ، جو سر قربانی کردے ھُو

69

ج جَد دا مُرشد کاسہ دِتّا، تد دِی بے پرواہی ھُو
کی ہویا جے راتیں جاگیں، جے مُرشد جاگ نہ لائی ھُو
راتیں جاگیں تے کریں عبادت، دِینہہ نِندیا کریں پَرائی ھُو
کوڑا تخت دُنیا دا باھُوؒ، تے فَقر سچی شاہی ھُو

70

ج جاں تائیں خُودی کریں خودنفسوں، تاں تائیں ربّ نہ پاویں ھُو
شرط فنا نوں جانیں ناہیں، تے نام فقیر رکھاویں ھُو
موئے باجھ نہ سوہندی الفی، اَینویں گل وِچ پاویں ھُو
نام فقیر تد سوہندا باھُوؒ، جد جیوندیاں مَر جاویں ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

71

ج جَل جلیندیاں جنگل بھوندیاں، میری ہِکّا گل نہ پکّی ھُو
چلّے چلّیئے مکّے حج گزاریاں، میری دِل دی دَوڑ نہ ڈکّی ھُو
تریہے روزے پنج نمازاں، ایہہ وِی پڑھ پڑھ تھکّی ھُو
سبھے مُراداں حاصل ہویاں باھُوؒ، جداں مُرشد نظر مہر دِی تکّی ھُو

72

ج جاں جاں ذات نہ تھیوے باھُوؒ، تاں کم ذات سدیوے ھُو
ذاتی نال صفاتی ناہیں، تاں تاں حق لبھیوے ھُو
اندر وِی ھُو باہر وِی ھُو، باھُوؒ کِتھے لبھیوے ھُو
جیندے اندر حُبّ دُنیا باھُوؒ، اوہ مول فقیر نہ تھیوے ھُو

73

ج جس دِل اِسم اَللّٰہ دا چمکے، عشق وِی کردا ہلّے ھُو
بُو کستوری دی چھُپدی ناہیں، بھانویں دے رکھیئے سے پلّے ھُو
انگلیں پچھے دِینہہ ناہیں چھُپدا، دریا نہ رہندے ٹھلّے ھُو
اسیں اوسے وِچ اوہ اساں وِچ، باھُوؒ یاراں یار سوَلّے ھُو

74

چ چڑھ چناں تے کر رُشنائی، ذکر کریندے تارے ھُو
گلیاں دے وِچ پھرن نمانے، لعلاندے ونجارے ھُو
شالا مسافر کوئی نہ تھیوے، ککھ جنہاں توں بھارے ھُو
تاڑی مار اُڈا ناں باھُوؒ، اساں آپے اُڈّن ہارے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

75

چ چڑھ چناں تے کر رُشنائی، تارے ذِکر کریندے تیرا ھُو
تیرے جیہے چن کئی سے چڑھدے، سانوں سجناں باجھ ہنیرا ھُو
جِتھے چَن اساڈا چڑھدا، اُوتھے قدر نہیں کُجھ تیرا ھُو
جس دے کارن اساں جنم گوایا، باھُوؒ یار ملے اک پھیرا ھُو

76

ح حافظ پڑھ پڑھ کرن تکّبر، مُلّاں گرن وڈیائی ھُو
ساون مانہہ دے بدلاں وانگوں، پھرن کتاباں چائی ھُو
جِتھے ویکھن چنگا چوکھا، اُوتھے پڑھن کلام سوائی ھُو
دونیں جہانیں مُٹھے باھُوؒ، جنہاں کھادِی وِچ کمائی ھُو

77

خ خام کی جانن سار فقر دی، جیہڑے محرم ناہیں دِل دے ھُو
آب مٹی تھیں پیدا ہوئے، خامی بھانڈے گِل دے ھُو
لعل جواہراں دا قدر کی جانن، جو سوداگر بِل دے ھُو
اِیمان سلامت سوئی لے وَیسن باھُوؒ، جیہڑے بھج فقیراں مِلدے ھُو

78

د دِل دریا سمندروں ڈونگھے، کون دِلاں دِیاں جانے ھُو
وِچّے بیڑے وِچّے جھیڑے، وِچّے وَنجھ موہانے ھُو
چوداں طبق دِلے دے اندر، تَنبو وانگن تانے ھُو
جو دِل دا محرم ہووے باھُوؒ، سوئی ربّ پچھانے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

79

د دِل دریا سمندروں ڈونگھا، غوطہ مار غواصی ھُو
جیں دریا وَنج نوش نہ کیتا، رہسی جان پیاسی ھُو
ہر دَم نال اللہ دے رکھن، ذِکر فکر دے آسی ھُو
اُس مرشد تھیں زَن بہتر باھُوؒ، جو پھند فریب لباسی ھُو

80

د دِل دریا خواجہ دیاں لہراں، گھُمن گھیر ہزاراں ھُو
رہن دلیلاں وِچ فکر دے، بے حد بے شماراں ھُو
ہِک پردیسی دوجا نیوں لگ گیا، تِریّا بے سمجھی دیاں ماراں ھُو
ہَسن کھیڈن سبھ بھُلیا باھُوؒ، جد عشق چنگھایاں دھاراں ھُو

81

د دِلے وِچ دِل جو آکھیں، سو دِل دُور دلیلوں ھُو
دِل دا دَور اَگوہاں کریئے، کثرت کنوں قلیلوں ھُو
قلب کمال جمالوں جسموں، جوہر جاہ جلیلوں ھُو
قبلہ قلب منوّر ہویا باھُوؒ، خلوت خاص خلیلوں ھُو

82

د دِل کالے کُولوں منہ کالا چنگا، جے کوئی اِس نُوں جانے ھُو
منہ کالا دِل اچھا ہووے، تاں دِل یار پچھانے ھُو
ایہہ دِل یار دے پچھے ہووے، متاں یار وِی کدی پچھانے ھُو
سے عالم چھوڑ مسیتاں نٹھے باھُوؒ، جد لگے نیں دِل ٹکانے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

83

د دِل تے دفتر وحدت والا، دائم کریں مطالیا ھُو
ساری عمراں پڑھدیاں گزری، جہلاں دے وِچ جالیا ھُو
اِکّو اِسم اللہ دا رکھیں، اپنا سبق مطالیا ھُو
دوہیں جہان غلام تنہاندے باھُوؒ، جیں دِل اللہ سمجھالیا ھُو

84

د درد اندر دا اندر ساڑے، باہر کراں تاں گھائل ھُو
حال اساڈا کیویں اوہ جانن، جو دُنیا تے مائل ھُو
بحر سمندر عشقے والا، ہر دم رہندا حائل ھُو
پہنچ حضور آسان نہ باھُوؒ، اساں نام تیرے دے سائل ھُو

85

د درد منداں دے دُھوئیں دُھکھدے، ڈردا کوئی ناں سیکے ھُو
اِنہاں دُھواں دے تاء تکھیرے، محرم ہووے تاں سیکے ھُو
چِھک شمشیر کھڑا ہے سر اُتے، ترس پوس تاں تھیکے ھُو
ساہورے کڑیئے اَپنے ونجناں، باھُوؒ سدا نہ رہناں پیکے ھُو

86

د درد منداں دا خون جو پیندا، کوئی برہوں باز مریلا ھُو
چھاتی دے وِچ کِیتُس ڈیرا، جیویں شیر بیٹھا مَل بیلا ھُو
ہاتھی مست سندوری وانگوں، کردا پیلا پیلا ھُو
پیلے دا وسواس نہ کریئے باھُوؒ، پیلے باہجھ نہ ہوندا میلا ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

87

د دِین تے دُنیا سکیاں بھیناں، تینوں عقل نہیں سمجھیندا ھُو
دونویں اِکس نکاح وِچ آون، شرع نہیں فرمیندا ھُو
جیویں اَگ تے پانی تھاں اکّے وِچ، واسا نہیں کریندا ھُو
دوہیں جہانیں مُٹھا باھُوؒ، جیہڑا دعوے کوڑ کریندا ھُو

88

د دُنیا گھر منافق دے، یا گھر کافر دے سونہدی ھُو
نقش نگار کرے بہتیرے، زَن خوباں سبھ مونہدی ھُو
بجلی وانگوں کرے لشکارے، سر دے اُتّوں جھوندی ھُو
حضرت عیسیٰؑ دِی سِلھ وانگوں باھُوؒ، راہ ویندیاں نوں کونہدی ھُو

89

د دُنیا ڈھونڈن والے کُتے، دَر دَر پھرن حیرانی ھُو
ہڈی اُتے ہوڑ تنہاں دِی، لڑدیاں عمر وِہانی ھُو
عقل دے کوتاہ سمجھ نہ جانن، پیون لوڑن پانی ھُو
باجھوں ذِکر ربّ دے باھُوؒ، کوڑی رام کہانی ھُو

90

د دُڈھ تے دہی ہر کوئی رِڑکے، عاشق بھاہ رِڑکیندے ھُو
تن چٹورا مَن مدھانی، آہیں نال ہلیندے ھُو
دُکھاں دا نیترا کڈھے لشکارے، غماں دا پانی پیندے ھُو
نام فقیر تنہاں دا باھُوؒ، جیہڑے ہڈاں چوں مکھن کڈھیندے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

91

د درد منداں دیاں آہیں کولُوں، پہاڑ پتھر دے جھڑ دے ھُو
درد منداں دیاں آہیں کولُوں، بھج نانگ زمین وِچ ورڈے ھُو
درد منداں دیاں آہیں کولُوں، آسمانوں تارے جھڑ دے ھُو
درد منداں دیاں آہیں کولُوں باھُوؒ، عاشق مول نہ ڈر دے ھُو

92

د دلیلاں چھوڑ وجودوں، ہو ہشیار فقیرا ھُو
بَنھ توکّل پنچھی اُڈدے، پلّے خرچ نہ زیرا ھُو
روز روزی اُڈ کھان ہمیشہ، نہیں کردے نال ذخیرا ھُو
مولا خرچ پہنچاوے باھُوؒ، جو پتھر وِچ کیڑا ھُو

93

د دِل بازار تے منہ دروازہ، سینہ شہر ڈسیندا ھُو
روح سوداگر نفس ہے راہزن، جیہڑا حق دا راہ مریندا ھُو
جاں توڑی ایہہ نفس نہ ماریں، تاں ایہہ وقت کھڑیندا ھُو
کردا ہے زایا ویلا باھُوؒ، جان نوں تاک مریندا ھُو

94

ذ ذاتی نال ناں ذاتی رَلیا، سو کَم ذات سڈیوے ھُو
نفس کُتّے نوں بنّھ کراہاں، فہما فہم کچیوے ھُو
ذات صفاتوں مہناں آوے، جداں ذاتی شوق پئیوے ھُو
نام فقیر تنہاں دا باھُوؒ، قبر جنہاں دِی جیوے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

95

ذ ذِکر فِکر سب اُرے اُریرے، جَاں جان فِدا ناں فانی ھُو
فدا فانی تنہاں نوں حاصل، جیہڑے وَسّن لامکانی ھُو
فدا فانی اُونہاں نوں ہویا، جنہاں چکھی عشق دِی کانی ھُو
باھُوؒ ھُو دا ذِکر سڑیندا ہر دَم، یار نہ مِلیا جانی ھُو

96

ذ ذکر کنوں کر فکر ہمیشاں، ایہہ لفظ تِکھّا تلواروں ھُو
کڈھن آہیں تے جان جلاون، فکر گرن اسراروں ھُو
ذاکر سوئی جیہڑے فکر کماون، ہک پلک ناں فارِغ یاروں ھُو
فکر دا پھٹیا کوئی نہ جیوے، پٹے مُڈھ چا پاڑوں ھُو
حق دا کلمہ آکھیں باھُوؒ، ربّ رکھے فکر دِی ماروں ھُو

97

ر راہ فقر دا پرے پریرے، اوڑک کوئی نہ دِسّے ھُو
ناں اُوتھے پڑھن پڑھاون کوئی، ناں اُوتھے مَسلے قصّے ھُو
ایہہ دُنیا ہے بُت پرستی، مت کوئی اِس تے وِسّے ھُو
موت فقیری جیں سِر آوے باھُوؒ، معلم تھیوے تِسّے ھُو

98

ر راتیں رَتی نیندر نہ آوے، دِہاں رہے حیرانی ھُو
عارف دِی گل عارف جانے، کیا جانے نفسانی ھُو
کر عبادت پچھوتاسیں، تیری زایا گئی جوانی ھُو
حق حضور اُنہاں نوں حاصل باھُوؒ، جنہاں مِلیا شاہ جیلانیؒ ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

99

ر راتیں نین رَت ہنجوں رووَن، تے ڈِیہاں غمزہ غم دا ھُو
پڑھ توحید وڑیا تن اندر، سُکھ آرام ناں سَدا ھُو
سَر سُولی تے چا ٹنگیونے، اِیہو راز پَرم دا ھُو
سِدّھا ہو کوہیویے باھُوؒ، قطرہ رہے ناں غم دا ھُو

100

ر رات اندھیری کالی دے وِچ، عشق چراغ جَلاندا ھُو
جَیندی سِک تُوں دِل چا نیوے، توڑے نہیں آواز سناندا ھُو
اَوجھڑ جَھل تے مارُو بیلے، اِتھے دَم دَم خوف شیہاں دا ھُو
تھَل جَل جنگل گئے جھگیندے باھُوؒ، کامل نینہہ جنہاندا ھُو

101

ر رحمت اُس گھر وِچ وَسّے، جِتھّے بَلدے دِیوے ھُو
عشق ہوائی چڑھ گیا فلک تے، کِتھّے جہاز گھتیوے ھُو
عقل فکر دِی بیڑی نوں، چا پہلے پور بوڑیوے ھُو
ہر جا جانی دِسّے باھُوؒ، جِت وَل نظر کچیوے ھُو

102

ر روزے نفل نمازاں تقویٰ، سبھو کم حیرانی ھُو
اِنہیں گلیں ربّ حاصل ناہیں، خود خوانی خود دانی ھُو
ہمیش قدیم جَلیندا ملیوٗ سو یارُ یار نہ جانی ھُو
وِرد وظیفے تھیں چُھٹ رہسی باھُوؒ، جد ہو رَہسی فانی ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

103

ز زبانی کلمہ ہر کوئی پڑھدا، دِل دا پڑھدا کوئی ھُو
جتھے کلمہ دِل دا پڑھیئے، اُوتھے ملے زبان ناں ڈھوئی ھُو
دِل دا کلمہ عاشق پڑھدے، کی جانن یار گلوئی ھُو
ایہہ کلمہ مینوں پیر پڑھایا باھُوؒ، میں سدا سوہاگن ہوئی ھُو

104

ز زاہد زُہد کریندے تھکے، روزے نفل نمازاں ھُو
عاشق غرق ہوئے وِچ وحدت، اَللّٰہ نال محبت رازاں ھُو
مکھی قید شہد وِچ ہوئی، کیا اُڈسی نال شہبازاں ھُو
جنہاں مجلس نال نبیؐ دے باھُوؒ، سوئی صاحبِ راز نیازاں ھُو

105

س سے روزے سے نفل نمازاں، سے سجدے کر کر تھکّے ھُو
سے واری مکّے حج گزارن، دِل دِی دوڑ ناں مکّے ھُو
چلّے چلیہے جنگل بھونا، اِس گل تھیں ناں پکّے ھُو
سبھے مطلب حاصل ہوندے باھُوؒ، جد پیر نظر اِک تکّے ھُو

106

س سبق صفاتی سوئی پڑھدے، جو وت ہینے ذاتی ھُو
عِلموں عِلم اُنہاں نوں ہویا، جیہڑے اصلی تے اثباتی ھُو
نال محبت نفس کٹھونیں، گڈھ قضا دِی کاتی ھُو
بہرہ خاص اُنہاں نوں باھُوؒ، جنہاں لدّھا آب حیاتی ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

107

س سوز کنوں تن سڑیا سارا، میں تے دُکھاں ڈیرے لائے ھُو
کوئل وانگ کوکیندی وَتاں، ناں ونجن دِن اَضائے ھُو
بول پپیہا رُت ساون آئی، مَتاں مولیٰ مینہ وَسائے ھُو
ثابت صدق تے قدم اَگوہاں باھُوؒ، ربّ سِکدیاں دوست ملائے ھُو

108

س سن فریاد پیراں دیا پیرا، میری عرض سنیں کن دَھر کے ھُو
بیڑا اڑیا میرا وِچ کپراندے، جِتھے مچھ نہ بہندے ڈر کے ھُو
شاہِ جیلانی محبوبِ سبحانی، میری خبر لیو جھٹ کر کے ھُو
پیر جنہاندا میرانؓ باھُوؒ، اوہی گدھی لگدے ترَ کے ھُو

109

س سن فریاد پیراں دیا پیرا، میں آکھ سنانواں کینوں ھُو
تیرے جیہا مینوں ہور نہ کوئی، میں جیہیاں لکھ تینوں ھُو
پھول نہ کاغذ بدیاں والے، دَر توں دَھک نہ مینوں ھُو
میں وِچ ایڈ گناہ نہ ہوندے باھُوؒ، توں بخشیندوں کینوں ھُو

110

س سو ہزار تنہاں توں صدقے، جیہڑے منہ نہ بولن پھکّا ھُو
لکھ ہزار تنہاں توں صدقے، جیہڑے گل کریندے ہکّا ھُو
لکھ کروڑ تنہاں توں صدقے، جیہڑے نفس رکھیندے جھکّا ھُو
نیل پدم تنہاں توں صدقے باھُوؒ، جیہڑے ہوون سونا سڈاون سکّا ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

111

س سینے وِچ مقام ہے کیندا، سانوں مُرشد گل سمجھائی ھُو
اِیہو سَاہ جو آوے جاوے، ہور نہیں شے کائی ھُو
اِس نوں اِسم الاعظم آکھن، اِیہو سِرِّ اِلٰہی ھُو
اِیہو موت حیاتی باھُوؒ، اِیہو بھیت اِلٰہی ھُو

112

ش شور شہر تے رحمت وَسّے، جتھے باھُو جالے ھُو
باغباناں دے بوٹے وانگوں، طالب نِت سنبھالے ھُو
نال نظارے رحمت والے، کھڑا حضوروں پالے ھُو
نام فقیر تنہاندا باھُوؒ، جیہڑا گھر وِچ یار وِکھالے ھُو

113

ش شریعت دے دروازے اُچّے، راہ فقر دا موری ھُو
عالم فاضل لنگھن نہ دیندے، جو لنگھدا سو چوری ھُو
پَٹ پَٹ اِٹّاں وَٹّے مارن، دَرد منداں دے کھوری ھُو
راز ماہی دا عاشق جانن باھُوؒ، کی جانن لوک اتھوری ھُو

114

ص صفت ثنائیں مول نہ پڑھدے، جو جا پہنتے وِچ ذاتی ھُو
علم وعمل اُنہاں وِچ ہووے، جیہڑے اصلی تے اثباتی ھُو
نال محبت نفس کٹّھونیں، گھِن رضا دِی کاتی ھُو
چوداں طبق دِلے دے اندر باھُوؒ، پا اندر وِچ جھاتی ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

115

ص صُورت نفس امّارہ دِی، کوئی کتا گلّر کالا ھُو
کُوکے نُوکے لہو پیوے، منگے چَرب نوالا ھُو
کھبّے پاسوں اندر بیٹھا، دِل دے نال سنبھالا ھُو
ایہہ بدبخت ہے وڈّا ظالم باھُوؒ، اَللّٰہ گرسی ٹالا ھُو

116

ض ضروری نفس کُتّے نوں، قیما قیم کچیوے ھُو
نال محبت ذِکر اَللّٰہ دا، دَم دَم پیا پڑھیوے ھُو
ذِکر کنوں ربّ حاصل تھیندا، ذاتوں ذات دِسیوے ھُو
دوہیں جہان غلام تنہاندے باھُوؒ، جنہاں ذات لبھیوے ھُو

117

ط طالب غوث الاعظم والے، شالا کدے نہ ہووَن ماندے ھُو
جیندے اندر عشق دِی رَتی، سدا رہن کرلاندے ھُو
جینوں شوق مِلن دا ہووے، لے خوشیاں نِت آندے ھُو
دوہیں جہان نصیب تنہاندے باھُوؒ، جیہڑے ذاتی اِسم کماندے ھُو

118

ط طالب بن کے طالب ہوویں، اُسے نوں پیا گانویں ھُو
سچا لڑ ہادی دا پھڑکے، اوہو تو ہو جانویں ھُو
کلمے دا تُوں ذِکر کماویں، کلمے نال نہانویں ھُو
اللہ تینوں پاک کریسی باھُوؒ، جے ذاتی اِسم کمانویں ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

119

ظ ظاہر ویکھاں جانی تائیں، نالے دِسّے اندر سینے ھُو
ہِرھوں ماری میں نِت پھراں، ہَسّن لوک نابینے ھُو
میں دِل وِچوں ہے شَوہ پایا، لوک جاون مکے مدینے ھُو
کہے فقیر میراںؒ دا باھُوؒ، سب دِلاندے وِچ خزینے ھُو

120

ع عِلموں باجھ فقر کماوے، کافر مرے دیوانہ ھُو
سے وَرہیاں دِی کرے عبادت، رہے اللہ کنوں بیگانہ ھُو
غفلت کنوں نہ کُھلیُس پردے، دِل جاہل بت خانہ ھُو
میں قربان تنہاں توں باھُوؒ، جنہاں ملیا یار یگانہ ھُو

121

ع عقل فکر دِی جا نہ کائی، جتھّے وحدت سِرّ سبحانی ھُو
ناں اُوتھے مُلّاں پنڈت جوشی، ناں اُوتھے عِلم قرآنی ھُو
جَد اَحمد اَحد وِکھالی دِتّی، تاں کُل ہوئے فانی ھُو
علم تمام کیتونے حاصل باھُوؒ، کتاباں ٹھپ آسمانی ھُو

122

ع عشق موَذّن دِتیاں بانگاں، کنیں بلیل پیوسے ھُو
خون جِگر دا گڈھ کراہاں، وضو صاف کیتوسے ھُو
سن تکبیر فنا فی اللہ والی، مُڑن محال تھیوسے ھُو
پڑھ تکبیر تھیوسے واصل باھُوؒ، تداں شکر کیتوسے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

123

ع عاشق پڑھن نماز پرَم دِی، جیں وِچ حرف نہ کوئی ھُو
جیہا کیہا نیت نہ سکے، اُوتھے درد منداں دِل ڈھوئی ھُو
اَکھیں نیر تے خون جگر دا، اُوتھے وُضو پاک کریوئی ھُو
جیہہ نہ ہلّے تے ہونٹ نہ پھڑکن، باھُوؒ خاص نمازی سوئی ھُو

124

ع عاشق ہونویں تے عشق کمانویں، دِل رکھیں وانگ پہاڑاں ھُو
لکھ لکھ بدیاں تے ہزار اُلاہمے، کر جانیں باغ بہاراں ھُو
منصور جیہے چُک سولی دِتّے، جیہڑے واقف کُل اَسراراں ھُو
سجدیوں سر نہ چایئے باھُوؒ، توڑے کافر گہن ہزاراں ھُو

125

ع عاشق راز ماہی دے کولوں، کدی نہ ہوون واندے ھُو
نیندر حرام تنہاں تے ہوئی، جیہڑے اِسمِ ذات کماندے ھُو
ہِک پَل مول آرام نہ کر دے، دِینہہ رات وَتن کُرلاندے ھُو
جنہاں الف صحی کر پڑھیا باھُوؒ، واہ نصیب تنہاندے ھُو

126

ع عاشق عِشق ماہی دے کولوں، نِت پھرن ہمیشاں کِھیوے ھُو
جیں جِیندیاں جان ماہی نوں دِتّی، اوہ دوہیں جہانیں جیوے ھُو
شمع چراغ جنہاں دِل روشن، اوہ کیوں بالن دِیوے ھُو
عقل فِکر دِی پہنچ نہ کائی باھُوؒ، اُوتھے فانی فہم کچیوے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

127

ع عاشق دا دِل موم برابر، معشوقاں وَل کاہلی ھُو
طاماں ویکھ کے تُر تُر تَکّے، جیوں بازاں دِی چالی ھُو
باز بے چارا کیونکر اُڈّے، پیریں پیوس دُوالی ھُو
جیں دِل عشق خرید نہ کیتا باھُوؒ، دُوہاں جہانوں خالی ھُو

128

ع عاشقاں ہِکّو وُضو جو کیتا، روز قیامت تائیں ھُو
وِچ نماز رکوع سجودے، رہندے سنج صباحیں ھُو
اَیتھے اوتھے دوہیں جہانیں، سبھ فقر دِیاں جائیں ھُو
عرش کولوں سے منزل اَگے باھُوؒ، پیا کم تنہائیں ھُو

129

ع عشق دِی بازی ہر جا کھیڈی، شاہ گدا سلطاناں ھُو
عالم فاضل عاقل دَانا، کردا چا حیراناں ھُو
تنبو کھوڑ لتھا وِچ دِل دے، چا جوڑیوس خلوت خاناں ھُو
عشق اَمیر فقیر منیندے باھُوؒ، کیا جانے لوک بیگاناں ھُو

130

ع عشق دریا محبت دے وچ، تھی مردانہ تریئے ھُو
جِتھّے لہر غضب دیاں ٹھاٹھاں، قدم اُتھائیں دھریئے ھُو
اوجھڑ جھنگ بلائیں بیلے، ویکھو ویکھ نہ ڈریئے ھُو
نام فقیر تد تھیندا باھُوؒ، جد وِچ طلب دے مریئے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

131

ع عشق اسانوں لسیاں جاتا، لتھا مَل مہاڑی ھُو
ناں سووے ناں سون دیوے، جیویں بال رہاڑی ھُو
پوہ مانہہ دے وچ منگے خربوزے، میں کتھوں لے آواں واڑی ھُو
عقل فکر دیاں بھل گیاں گلاں باھُوؒ، جداں عشق وجائی تاڑی ھُو

132

ع عشق جنہاندے ہڈیں رَچیا، اوہ رہندے چُپ چپاتے ھُو
لُوں لُوں دے وِچ لکھ زباناں، اوہ کر دے گُنگی باتے ھُو
اوہ کر دے وضو اسمِ اعظم دا، تے دریا وحدت وِچ ناتے ھُو
تداں قبول نمازاں باھُوؒ، جداں یاراں یار پچھاتے ھُو

133

ع عاشق سوئی حقیقی جیہڑا، قتل معشوق دے مَنّے ھُو
عشق نہ چھوڑے مُکھ نہ موڑے، توڑے سے تلواراں گھنّے ھُو
جِت وَل ویکھے راز ماہی دے، لگّے اُوسے بنّھے ھُو
سچا عشق حسینؑ ابنِ علیؑ دا باھُوؒ، سر دِیوے راز نہ بھنّے ھُو

134

ع عشق سمندر چڑھ گیا فلک تے، کتول جہاز کچیوے ھُو
عقل فکر دِی ڈونڈی نوں، چا پہلے پور بوڑیوے ھُو
گڑگن گپڑ پوون لہراں، جَد وحدت وِچ وڑیوے ھُو
جس مرنے تھیں خلقت ڈردی باھُوؒ، عاشق مرے تاں جیوے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

135

ع عشق دِی بھاہ ہڈاں دا بالن، عاشق بیہہ سکیندے ھُو
گھت کے جان جگر وِچ آرا، ویکھ کباب تلیندے ھُو
سرگردان پھرن ہر ویلے، خون جگر دا پِیندے ھُو
عاشق ہوئے ہزاراں باھُوؒ، پر عشق نصیب کہیندے ھُو

136

ع عشق ماہی دے لائیاں اَگیں، اِنہاں لگیاں کون بجھاوے ھُو
مَیں کی جاناں ذات عشق دِی، جیہڑا دَر دَر چا جھکاوے ھُو
ناں خود سووے ناں سوون دیوے، ہتھوں سُتیاں آن جگاوے ھُو
میں قربان تنہاں دے باھُوؒ، جیہڑا وِچھڑے یار ملاوے ھُو

137

ع عشق دیاں اَوکڑیاں گلاں، جیہڑا شرع تھیں دُور ہٹاوے ھُو
قاضی چھوڑ قضائیں جاون، جد عشق طمانچہ لاوے ھُو
لوک ایانے مَتیں دِیوَن، عاشقاں مَت ناں بھاوے ھُو
مُڑن محال تنہاں نوں باھُوؒ، جنہاں صاحب آپ بلاوے ھُو

138

ع عاشق شوہدے دِل کھڑایا، آپ وی نالے کھڑیا ھُو
کھڑیا کھڑیا ولیا ناہیں، سنگ محبوباں دے رَلیا ھُو
عقل فِکر دیاں سب بُھل گیاں، جد عشقے نال جا مِلیا ھُو
میں قربان تنہاں توں باھُوؒ، جنہاں عشق جوانی چڑھیا ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

139

ع عِشق اَسانوں لِیاں جاتا، کر کے آوے دَھائی ھُو
جِتول ویکھاں مَینوں عشق دسیوے، خالی جگہ نہ کائی ھُو
مُرشد کامل ایسا مِلیا، جس دِل دِی تاکی لاہی ھُو
میں قربان اس مُرشد باھُوؒ، جس دَسّیا بھیت اِلٰہی ھُو

140

ع عِشق اسانوں لسیاں جاتا، بیٹھا مار پتھلّا ھُو
وِچ جگر سنھ چا لائیس، کیتُس کَم اوَلّا ھُو
جاں اندر وڑ جھاتی پائی، ڈِٹّھا یار اکلّا ھُو
باجھوں ملیاں مرشد کامل باھُوؒ، ہوندی نہیں تسلّا ھُو

141

ع عاشق نیک صلاحیں لگدے، تاں کیوں اُجاڑدے گھرنوں ھُو
بال مُواتا بِرہوں والا، نہ لاندے جان جگر نوں ھُو
جَان جہان سَب بُھل گیونیں، پئی لوٹی ہوش صبر نوں ھُو
میں قربان تنہاں توں باھُوؒ، جنہاں خون بخشیا دِلبر نوں ھُو

142

غ غوث قطب سب اُورے اُوریرے، عاشق جان اگیرے ھُو
جِس منزل تے عاشق پہنچن، اُوتھے غوث نہ پاون پھیرے ھُو
عاشق وِچ وصال دے رہندے، جنہاں لامکانی ڈیرے ھُو
میں قربان تنہاں توں باھُوؒ، جنہاں ذاتوں ذات بسیرے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

143

ف فجری ویلے وقت سویلے، نِت آن کرن مزدوری ھُو
کانواں ہِلاں، ہِکسی گلاں، تریجھی رَلی چَنڈوری ھُو
مارن چیخاں تے کرن مشقت، پٹ پٹ سُٹن انگوری ھُو
ساری عمر پِٹیندیاں گزری باھُوؒ، کدی نہ پئی آ پوری ھُو

144

ق قلب جو ہلیا تاں کی ہویا، کی ہویا ذِکر زبانی ھُو
قلبی، رُوحی، خفی، سِرّی، سبھے راہ حیرانی ھُو
شہ رگ تھیں نزدیک جلیندا، یار نہ ملیا جانی ھُو
نام فقیر تنہاندا باھُوؒ، جیہڑے وَسدے لامکانی ھُو

145

ک کُل قبیل کویسر کہندے، کارن دُر بحر دے ھُو
شش زمین تے شش فلک، تے شش پانی تے تردے ھُو
چھیاں حرفاں وِچ سخن اٹھاراں، دو دو معنی دَھردے ھُو
مُرشد ہادی صحی کر سمجھایا باھُوؒ، اِس پہلے حرف سطر دے ھُو

146

ک کلمے دی کُل تد پیوسے، جداں کِل کلمے ونج کھولی ھُو
عاشق کلمہ اُوتھے پڑھدے، جتھے نور نبیؐ دِی ہولی ھُو
چودہ طبق کلمے دے اندر، کیا جانے خلقت بھولی ھُو
سانوں کلمہ پیر پڑھایا باھُوؒ، جِند جان اُوسے توں گھولی ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

147

ک کلمے دی کَل تداں پیوسے، جداں کلمے دل نوں پھڑیا ھُو
بے درداں نوں خبر ناں کوئی، درد منداں گل مڑھیا ھُو
کُفر اسلام دی کَل تداں پیوسے، جداں بھن جگر وِچ وڑیا ھُو
میں قربان تنہاں توں باھُوؒ، جنہاں کلمہ صحی کر پڑھیا ھُو

148

ک کلمے دِی کَل تداں پیوسے، جداں مرشد کلمہ دَسیا ھُو
ساری عمر وِچ کفر دے جالی، بِن مرشد دے دَسیا ھُو
شاہ علیؓ شیر بہادر وانگن، کلمے وَڈھ کفر نوں سٹیا ھُو
دِل صافی تاں ہووے باھُوؒ، جاں کلمہ لُوں لُوں رَسیا ھُو

149

ک کلمے لکھ کروڑاں تارے، ولی کیتے سے راہیں ھُو
کلمے نال بجھائے دوزخ، جِتھے اَگ بَلے اَزگاہیں ھُو
کلمے نال بہشتیں جاناں، جِتھے نعمت سنج صباحیں ھُو
کلمے جیہی کوئی نعمت ناہیں باھُوؒ، اندر دوہیں سرائیں ھُو

150

ک کلمے نال میں ناتی دھوتی، کلمے نال ویاہی ھُو
کلمے میرا پڑھیا جنازہ، کلمے گور سہائی ھُو
کلمے نال بہشتیں جاناں، کلمہ کرے صفائی ھُو
مُڑن محال تِنہاں نوں باھُوؒ، جِنہاں صاحب آپ بلائی ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

151

ک کُنْ فَیَکُوْن جدوں فرمایا، اَساں وِی کولے ہاسے ھُو
ہِکے ذات ربّ دِی آہی، ہِکے جگ وِچ ڈھنڈیاسے ھُو
ہِکے لامکان مکان اساڈا، ہِکے آن بُتاں وِچ پھاسے ھُو
نفس پلیت پلیتی کیتی باھُوؒ، کوئی اصل پلیت تاں ناسے ھُو

152

ک کی ہویا جے بُت اوڈھر ہویا، دِل ہرگز دُور نہ تھیوے ھُو
سَے کوہاں تے میرا مُرشد وَسدا، مینوں وِچ حضور دِسیوے ھُو
جیندے اندر عشق دِی رَتی، اوہ بن شرابوں کھیوے ھُو
نام فقیر تنہاں دا باھُوؒ، قبر جنہاں دی جیوے ھُو

153

ک کوک دِلا متاں رَبّ سنے چا، درد منداں دِیاں آہیں ھُو
سینہ میرا دردیں بھریا، اندر بھڑکن بھاہیں ھُو
تیلاں باجھ نہ بلن مشالاں، دَرداں باجھ نہ آہیں ھُو
آتش نال یارانہ لا کے باھُوؒ، پھر اوہ سڑن کہ ناہیں ھُو

154

ک کامل مُرشد ایسا ہووے، جیہڑا دھوبی وانگوں چھٹّے ھُو
نال نگاہ دے پاک کریندا، وِچ سَجّی صبون نہ گھتے ھُو
میلیاں نوں کر دیندا چٹّا، وِچ ذَرّہ مَیل نہ رَکھے ھُو
ایسا مرشد ہووے باھُوؒ، جیہڑا لُوں لُوں دے وِچ وَسّے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

155

ک کر عبادت پچھوتاسیں، تینڈی عمر چار دِہاڑے ھُو
تھی سوداگر کر لے سودا ،جاں جاں ہٹ ناں تاڑے ھُو
مَت جانی دِل ذوق منّے، موت مریندی دھاڑے ھُو
چوراں سادھاں رَل پُور بھریا باھُوؒ، ربّ سلامت چاڑے ھُو

156

گ گند ظلمات اَندھیر غباراں، راہ نیں خوف خطر دے ھُو
مُکھ آبِ حیات منور چشمے، اُوتے سائے زلف عنبر دے ھُو
مُکھ محبوب دا خانہ کعبہ، جتھے عاشق سجدہ کر دے ھُو
دو زُلفاں وِچ نین مصلّے، جتھے چاروں مذہب مِلدے ھُو
مثل سکندر ڈھونڈن عاشق، اِک پلک آرام نہ کر دے ھُو
خضر نصیب جنہاں دے باھُوؒ، اوہ گھُٹ اُوتھے جا بھر دے ھُو

157

گ گُجھے سائے ربّ صاحب والے، کُجھ نہیں خبر اصل دِی ھُو
گندم دانا اساں بُہتا چُگیا، ہن گل پئی ڈور ازل دِی ھُو
پھاہی دے وِچ میں پئی تڑفاں، بُلبل باغ مثل دِی ھُو
غیر دِلے تھیں سُٹیے باھُوؒ، تاں رکھیئے امید فضل دِی ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

158

گ گودڑیاں وِچ جال جِنہاں دِی، اوہ راتیں جاگن اَدھیاں ھُو
سِک ماہی دِی ٹِکن نہ دیندی، لوک اَنّھے دیندے بدیاں ھُو
اندر میرا حق تپایا، اساں کھلیاں راتیں کڈھیاں ھُو
تَن تھیں ماس جُدا ہویا باھُوؒ، سوکھ جُھلارے ہڈیاں ھُو

159

گ گیا اِیمان عشقے دے پاروں، ہو کر کافر رہیے ھُو
گھت زُنّار کُفر دا گل وِچ، بُت خانے وِچ بہیے ھُو
جس جا جانی نظر نہ آوے، اُوتھے سجدا مول نہ دَیئے ھُو
جاں جاں جانی نظر نہ آوے، باھُوؒ کلمہ مول نہ کہیے ھُو

160

ل لا یحتاج جنہاں نوں ہویا، فقر تنہاں نوں سارا ھُو
نظر جنہاں دِی کیمیا ہووے، اوہ کیوں مارن پارا ھُو
دوست جنہاں دا حاضر ہووے، دشمن لین نہ وَارا ھُو
میں قربان تنہاں توں باھُوؒ، جنہاں مِلیا نبیؐ سوہارا ھُو

161

ل لِکھنّ سکھیوئی تے لکھ ناں جاتا، کیوں کاغذ کیتوئی زایا ھُو
قَط قلم نوں مار ناں جانیں، تے کاتب نام دھرایا ھُو
سبھ صلاح تیری ہوسی کھوٹی، جاں کاتب دے ہتھ آیا ھُو
صحی صلاح تنہاں دِی باھُوؒ، جنہاں الف تے میم پکایا ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

162

ل لَــہٗ ھُـو غیری دھندے، ہِک پَل مول نہ رہندے ھُو
عشق نے پٹے رُکھ جڑھاں تھیں، اِک دَم ہول نہ سہندے ھُو
جیہڑے پتھر وانگ پہاڑاں آہے، اوہ لُون وانگوں گل وَہندے ھُو
عشق سوکھالا جے ہوندا باھُوؒ، سبھ عاشق ہی بن بہندے ھُو

163

ل لوک قبر دا کرسن چارہ، لحد بناون ڈیرا ھُو
چُٹکی بھر مٹی دِی پاسن، کرسن ڈھیر اُچیرا ھُو
دے درود گھراں نوں وَنجن، کوکن شیرا شیرا ھُو
بے پرواہ درگاہ ربّ دِی باھُوؒ، نہیں فضلاں باجھ نبیڑا ھُو

164

ل لوہا ہوویں پیا کٹیویں، تاں تلوار سڈِیویں ھُو
کنگھی وانگوں پیا چریویں، تاں زُلف محبوب بھریویں ھُو
مہندی وانگوں پیا گھوٹیویں، تاں تَلی محبوب رنگیویں ھُو
وانگ کپاہ پیا پنجیویں، تاں دستار سڈیویں ھُو
عاشق صادِق ہوویں باھُوؒ، تاں رَس پریم دِی پیویں ھُو

165

م مُــوْتُــوْا والی موت نہ ملی، جیں وِچ عشق حیاتی ھُو
موت وصال تھیسی ہِک، جدوں اِسم پڑھیسی ذاتی ھُو
عین دے وِچوں عین جو تھیوے، دُور ہووے قرباتی ھُو
ھُو دا ذِکر ہمیش سڑیندا باھُوؒ، دِینہاں سُکھ نہ راتی ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

166

م مرشد وانگ سنارے ہووے، جیہڑا گھت کُٹھالی گالے ھُو
پا کُٹھالی باہر کڈھے، بُندے گھڑے یا وَالے ھُو
کنیں خُوباں دے تدوں سُہاون، جدوں کھٹے پا اُجالے ھُو
نام فقیر تنہاں دا باھُوؒ، جیہڑا دَم دَم دوست سنبھالے ھُو

167

م مرشد مینوں حج مکّے دا، رحمت دا دروازہ ھُو
کراں طواف دوالے قبلے، نِت ہووے حج تازہ ھُو
کُن فیکون جدوکا سُنیا، ڈِٹھا مُرشد دا دروازہ ھُو
مُرشد سدا حیاتی والا باھُوؒ، اوہو خضر تے خواجہ ھُو

168

م مُرشد کامل اوہ سہیڑیئے، جیہڑا دو جگ خوشی وِکھاوے ھُو
پہلے غم ٹکڑے دا میٹے، وَت ربّ دا راہ سمجھاوے ھُو
اِس گلّر والی کندھی نوں، چا چاندی خاص بناوے ھُو
جس مرشد اِیتھے کُجھ نہ کیتا باھُوؒ، اوہ کوڑے لارے لاوے ھُو

169

م مرشد میرا شہباز اِلٰہی، وَنج رَلیا سنگ حبیباں ھُو
تقدیر اِلٰہی چِھکیاں ڈوراں، کداں مِلسی نال نصیباں ھُو
کوہڑیاں دے دُکھ دُور کریندا، کرے شفا مریضاں ھُو
ہر ہِک مرض دا داروتو ہیں باھُوؒ، کیوں گھتنائیں وَس طبیباں ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

170

م مرشد مکہ تے طالب حاجی، کعبہ عشق بنایا ھُو
وِچ حضور سدا ہر ویلے، کریئے حج سوایا ھُو
ہِک دَم میتھوں جدا نہ ہووے، دِل مِلنے تے آیا ھُو
مرشد عین حیاتی باھُوؒ، میرے لُوں لُوں وِچ سمایا ھُو

171

م مرشد وَسّے سَے کوہاں تے، مینوں دِسّے نیڑے ھُو
کی ہویا بُت اوہلے ہویا، پر اوہ وَسّے وِچ میرے ھُو
جِنہاں الف دِی ذات صحی کیتی ، اوہ رکھدے قدم اگیرے ھُو
نَحْنُ اَقْرَبْ لَبھ لیوسے باھُوؒ، جھگڑے کُل نبیڑے ھُو

172

م مرشد ہادی سبق پڑھایا، بن پَڑھیوں پیا پَڑھیوے ھُو
اُنگلیاں وچ کنّاں دے دِتیاں، بِن سُنیوں پیا سنیوے ھُو
نین نیناں وَلّوں تُرتُر تکدے ، بن ڈِٹھیوں پیا دِسیوے ھُو
باھُوؒ ہرخانے وِچ جانی وَسدا، گَن سِر اوہ رکھیوے ھُو

173

م مرشد باجھوں فقر کماوے، وِچ کفر دے بُڈے ھُو
شیخ مشائخ ہو بہندے حجرے، غوث قطب بن اُڈے ھُو
تسبیحاں نپ بَہن مسیتی، جویں مُوش بہندا وَڑ کُھڈے ھُو
رات اندھاری مشکل پینڈا باھُوؒ، سَے سَے آون ٹھڈے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

174

م مال تے جان سب خرچ کراہاں، کریئے خرید فقیری ھُو
فقر کنوں ربّ حاصل ہووے، کیوں کریئے دلگیری ھُو
دُنیا کارن دِین ونجاون، کوڑی شیخی پیری ھُو
ترک دنیا تھیں قادری کیتی باھُوؒ، شاہ میراںؒ دِی میری ھُو

175

م میں کوجھی میرا دِلبر سوہنا، میں کیونکر اُس نوں بھانواں ھُو
ویہڑے اساڈے وَڑدا ناہیں، پئی لکھ وسیلے پانواں ھُو
نہ میں سوہنی نہ دَولت پلّے، میں کیونکر یار منانواں ھُو
ایہہ دُکھ ہمیشاں رَہسی باھُوؒ، روندی نہ مر جانواں ھُو

176

م مذہباں دے دروازے اُچے، راہ رَباناں موری ھُو
پنڈتاں تے ملوانیاں کولوں، چُھپ چُھپ لنگھیئے چوری ھُو
اَڈیاں مارن کرن بکھیڑے، درد منداں دے کھوری ھُو
باھُوؒ چل اُتھائیں وَسیّے، جتھے دعویٰ ناں کس ہوری ھُو

177

م میں شہباز کراں پروازاں، وِچ دریائے کرم دے ھُو
زبان تاں میری کُن برابر، موڑاں کم قلم دے ھُو
افلاطون ارسطو وَرگے، میرے اَگے کس کَم دے ھُو
حاتم جیہے کئی لکھ کروڑاں، در باھُوؒ دے منگدے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

178

ن نال کوسنگی سنگ نہ کریئے، کُل نوں لاج نہ لایئے ھُو
تُمے تربوز مول نہ ہوندے، توڑے توڑ مکّے لے جایئے ھُو
کانواں دے بچے ہنس ناں تھیندے ،توڑے موتی چوگ چگایئے ھُو
کوڑے کھوہ ناں مِٹھے ہوندے باھُوؒ، توڑے سے مناں کھنڈ پایئے ھُو

179

ن نہیں فقیری جھلیاں مارن، سُتیاں لوک جگاون ھُو
نہیں فقیری وہندیاں ندیاں، سُکیاں پار لنگھاون ھُو
نہیں فقیری وِچ ہوا دے، مصلّےٰ پا ٹھیراون ھُو
نام فقیر تنہاں دا باھُوؒ، جیہڑے دِل وِچ دوست ٹکاون ھُو

180

ن ناں ربّ عرش معلّیٰ اُتّے، ناں ربّ خانے کعبے ھُو
ناں ربّ علم کتابیں لبھا، ناں ربّ وِچ محرابے ھُو
گنگا تیر تھیں مول نہ مِلیا، مارے پینڈے بے حسابے ھُو
جد دا مرشد پھڑیا باھُوؒ، چُھٹے کُل عذابے ھُو

181

ن ناں میں عالم ناں میں فاضل، ناں مفتی ناں قاضی ھُو
ناں دِل میرا دوزخ منگے، ناں شوق بہشتیں راضی ھُو
ناں میں تریہے روزے رکھے، ناں میں پاک نمازی ھُو
باجھ وصال اللہ دے باھُوؒ، دُنیا کوڑی بازی ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

182

ن ناں میں سنی ناں میں شیعہ، میرا دوہاں توں دِل سڑیا ھُو
مُک گئے سبھ خشکی پینڈے، جدوں دریا رحمت وِچ وَڑیا ھُو
کئی مَن تارے تَر تَر ہارے، کوئی کنارے چڑھیا ھُو
صحیح سلامت چڑھ پار گئے اوہ باھُوؒ، جنہاں مُرشد دا لڑ پھڑیا ھُو

183

ن ناں اوہ ہندو ناں اوہ مومن، ناں سجدہ دین مسیتی ھُو
دَم دَم دے وِچ ویکھن مولیٰ، جنہاں قضا نہ کیتی ھُو
آہے دانے تے بنے دیوانے، جنہاں ذات صحی وَنج کیتی ھُو
میں قربان تنہاں توں باھُوؒ، جنہاں عشق بازی چُن لیتی ھُو

184

ن ناں میں جوگی ناں میں جنگم، ناں میں چِلّہ کمایا ھُو
ناں میں بَھج مسیتیں وَڑیا، ناں تسبا کھڑکایا ھُو
جو دَم غافل سو دَم کافر، مرشد ایہہ فرمایا ھُو
مرشد سوہنی کیتی باھُوؒ، پَل وِچ جا پہنچایا ھُو

185

ن ناں کوئی طالب ناں کوئی مرشد، سب دِلاسے مُٹّھے ھُو
راہ فقر دا پرے پریرے، سب حرص دُنیا دے کُٹّھے ھُو
شوق الٰہی غالب ہویاں، جِند مرنے تے اُوٹّھے ھُو
باھُوؒ جیں تَن بھڑکے بھاہ برہوندی، اوہ مرن ترہائے بھُکّھے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

186

ن نت اساڈے کھلّے کھاندی، اِیہا دُنیا زِشتی ھُو
دُنیا کارن بہہ بہہ رووَن، شیخ مشائخ چشتی ھُو
جیندے اندر حُب دنیا دِی، بُڈی اُنہاں دِی کشتی ھُو
ترک دُنیا تھیں قادری کیتی باھُوؒ، خاصا راہ بہشتی ھُو

187

ن ناں میں سیر ناں پا چھٹاکی، ناں پوری سرسائی ھُو
ناں میں تولہ ناں میں ماشہ، ہن گل رتیاں تے آئی ھُو
رَتی ہونواں وَنج رَتیاں تُلاں، اوہ وِی پوری ناہی ھُو
تول وزن وَنج پورا ہوسی باھُوؒ، جداں ہوسی فضل الٰہی ھُو

188

ن نیڑے وسن دور دسیون، ویڑھے ناہیں وڑدے ھُو
اندروں ڈھوڈن داوَل نہ آیا، مُورکھ باہروں ڈھونڈن چڑھدے ھُو
دور گیاں کُجھ حاصل ناہیں، شوہ لبھے وچ گھر دے ھُو
دل کر صیقل شیشے وانگوں باھُوؒ، دور تھیون کُل پردے ھُو

189

و وحدت دے دریا اُچھلے، جَل تھَل جنگل رَینے ھُو
عشق دی ذات منیندے ناہن، سانگاں جھل تپینے ھُو
رنگ بھبھوت ملیندے ڈِٹھے، سَے جوان لکھینے ھُو
میں قربان تنہاں توں باھُوؒ، جیہڑے ہوندیاں ہمت ہینے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

190

و وحدت دے دریا اُچھلے، ہک دِل صحی نہ کیتی ھُو
ہک بُت خانے واصل ہوئے، ہک پڑھ پڑھ رہے مسیتی ھُو
فاضل چھَڈ فضیلت بیٹھے، عشق بازی جاں لیتی ھُو
ہرگز ربّ نہ مِلدا باھُوؒ، جنہاں ترَٹّی چوڑ نہ کیتی ھُو

191

و وحدت دا دریا اِلٰہی، جتھے عاشق لیندے تاری ھُو
مارن ٹبیاں کڈھن موتی، آپو آپی واری ھُو
دُرِّ یتیمؐ وِچ لئے لشکارے، جیوں چَن لاٹاں ماری ھُو
سو کیوں نہیں حاصل بھَر دے باھُوؒ، جیہڑے نوکر نیں سرکاری ھُو

192

و ونجن سرتے فرض ہے مینوں، قول قَالُوْا بَلٰی دا کر کے ھُو
لوک جانے متفکر ہوئیاں، وِچ وحدت دے وڑ کے ھُو
شَوہ دیاں ماراں شَوہ وَنج لیساں، عشق دا تُلّہ دَھر کے ھُو
جیوندیاں شَوہ کسے نہ پایا باھُوؒ، جیں لدھا تیں مر کے ھُو

193

و وَیہہ وَیہہ ندیاں تارو ہوئیاں، بمبل چھوڑے کاہاں ھُو
یار اساڈا رنگ محلیں، اسیں دَر تے کھلّے سِکاہاں ھُو
نہ کوئی آوے نہ کوئی جاوے، اسیں کیں ہتھ لِکھ مُنجاہاں ھُو
جے خبر جانی دِی آوے باھُوؒ، کھڑ کلیوں پُھل تھواہاں ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

194

ہ ھُو دا جامہ پہن کراہاں، اِسم کماون ذاتی ھُو
کفر اِسلام مقام نہ منزل، ناں اُوتھے موت حیاتی ھُو
شہ رگ تھیں نزدیک لدھوسے، پا اندر ونّے جھاتی ھُو
اوہ اساں وِچ اسیں اُنہاں وِچ، باھُوؒ دُور رہی قرباتی ھُو

195

ہ ہِک جاگن ہِک جاگ نہ جانن ،ہِک جاگدیاں ہی سُتّے ھُو
ہِک ستیاں جا واصل ہوئے، ہِک جاگدیاں ہی مُٹّھے ھُو
کی ہویا جے گھگو جاگے، جیہڑا لیندا ساہ اَپُٹّھے ھُو
میں قربان تنہاں توں باھُوؒ، جنہاں کھوہ پریم دے جُتّے ھُو

196

ہ ہِک دم سجن تے لکھ دَم وَیری ، ہِک دَم دے مارے مَردے ھُو
ہِک دَم پچھے جنم گوایا، چور بنے گھر گھر دے ھُو
لائیاں دا اوہ قدر کی جانن، جیہڑے محرم ناہیں سِرّ دے ھُو
سو کیوں دَھکے کھاون باھُوؒ، جیہڑے طالب سچے دَر دے ھُو

197

ہ ہر دم شرم دِی تند تروڑے، جاں ایہہ چھوڈک بُلّے ھُو
کچرک بالاں عقل دا دِیوا، مَینوں بِرہوں انھیری جُھلّے ھُو
اُجڑ گیاندے بھیت نیارے، لکھ لعل جواہر رُلّے ھُو
دھوتیاں داغ نہ لہندے باھُوؒ، جیہڑے رنگ مجیٹھی دُھلّے ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

198

ہ ہسن دے کے روَن لیوئی، تینوں دِتّا کِس دلاسا ھُو
عمر بندے دِی اینویں وِہانی، جینویں پانی وِچ پتاسا ھُو
سوڑی سامی سٹ گھتیسن، پلٹ نہ سکسیں پاسا ھُو
تیتھوں صاحب لیکھا منگسی باھُوؒ، رتی گھٹ نہ ماسا ھُو

199

ہ ہور دوا نہ دِل دِی کاری، کلمہ دِل دِی کاری ھُو
کلمہ دُور زنگار کریندا، کلمے میل اُتاری ھُو
کلمہ ہیرے لعل جواہر، کلمہ ہَٹ پسپاری ھُو
اَیتھے اوتھے دوہیں جہانیں باھُوؒ، کلمہ دولت ساری ھُو

200

ہ ہِکی ہِکی پیڑ کولوں کُل عالم کُوکے، عاشقاں لکھ لکھ پیڑ سہیڑی ھُو
جتھے ڈَھہن رُڑھن دا خطرہ ہووے، کون چڑھے اُس بیڑی ھُو
عاشق چڑھدے نال صلاحاں دے، اُونہاں تار کپر وِچ بھیڑی ھُو
جتھے عشق پیا تُلدا نال رَتیاں دے باھُوؒ، اُوتھے عاشقاں لذت نکھیڑی ھُو

201

ی یار یگانہ مِلسی تینوں، جے سر دی بازی لائیں ھُو
عشق اَللہ وِچ ہو مستانہ، ھُو ھُو سدا اَلائیں ھُو
نال تصور اِسم اَللہ دے، دَم نوں قید لگائیں ھُو
ذاتے نال جاں ذاتی رلیا، تد باھُوؒ نام سدائیں ھُو

www.sultan-ul-faqr-publications.com

سُلطان الفقر پبلیکیشنز (رجسٹرڈ) لاہور کی مطبوعات

سُلطان الفقر پبلیکیشنز (رجسٹرڈ) لاہور

4-5/A ۔ ایسٹینشن ایجوکیشن ٹاؤن وحدت روڈ ڈاکخانہ منصورہ لاہور ۔ پوسٹل کوڈ 54790

Ph: +92-42-35436600 Cell: +92 322 4722766

≡ سُلطان الفقر ہاؤس ≡

- www.sultan-bahoo.com,
- www.sultan-ul-arifeen.com
- www.sultan-ul-faqr-publications.com
- E-mail: sultanulfaqr@tehreekdawatefaqr.com

ISBN: 978-969-9795-49-7

Rs: 200

/SultanBahoo.SultanulFaqr /+Sultanbahoo-Sultan-ul-Arifeen